ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XI, бр. 122 (644) Търново, вторник 11 октомври 1955 г. Отд. бр. 20 ст.

Днешният ден не се стига никога!

ЗА НОВ ТРУДОВ ПОДЕМ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕТО!

Каква е сега най-важната задача?

Най-важната задача е всяко предприятие, всяко строителство безусловно да изпълнява производствения план по всички показатели. Всеки клон на промишлеността трябва да дава висококачествена продукция, да я дава навреме и в такъв асортимент, какъвто е планиран, с такава себестойност, каквато е планирана. Никакви отстъпки тук не може и не трябва да има. Това трябва да бъде закон за предприятията, за работническите колективи и техните ръководители във всички клонове на народното стопанство.

ВЪЛКО ЧЕРВЕНКОВ
Из заключителната реч пред Националното съвещание на 6 октомври т. г.

За преизпълнение на производствения план

Неуморно работят младежите от ф-ка „Буря" в Габрово за изпълнението и преизпълнението на производствения план. На челно място в съревнованието е бригадата на Гинка Георгиева от цех № 4. Тук със старание и сръчност се шие мъжки и детски трикотаж.

— Ние сме 26 души — казва ръководителката на бригадата. — За месеците август и септември излязохме първенци, защото непрекъснато разгаряме социалистическото съревнование и сме редовни в работата, без да правим нито едно отсъствие.

Работничките са свързани помежду си с лични договори за съревнование. Договори са сключени и между останалите бригади. Това създава по-голям ентусиазъм сред младите работници. Бригадата работи по изпитаните почини на Агафонова и Жандарова — за отлично качество, на Ворошин — за висока култура на работното място и на Левченко и Муханов — за реализиране на икономии. Месечно тя дава по над 1.000 лева икономии. Членовете на бригадата изпълняват най-добросъвестно набелязаните мероприятия за увеличаване производителността на труда и намаляване себестойността на продукцията.

Първенци в бригадата са Клавдия Калчева, която изпълнява личната си норма 202 на сто, Тодорка Колева — 170 на сто, Янка Колева — 150 на сто и др. Тези три работнички носят званието „Най-добър в професията".

За изтеклото деветмесечие бригадата е изпълнила плана си 110·03 на сто. Производителността на труда за последния месец е 129·06 на сто.

В дните след Националното съвещание работниците от бригадата влагат всичките си сили и умение за още по-висока производителност на труда с амбиция да запазят и този месец званието първенец.

Параскева Ив. Дочева

174,976 МЕТРА ПЛАТ В ПОВЕЧЕ

Всеки ден носи нова трудова победа на крепкия работнически колектив при текстилна ф-ка „Петолъчка" в Севлиево. За м. септември планът е преизпълнен с 21·5 на сто. Преизпълнено е и обещанието, което целият колектив даде по призива на 25-те. 99 на сто от изработената продукция е първокачествена. Сега начело в съревнованието е бригадата на Антон Иванов, изпълнила плана си 111·9 на сто, следвана от бригадата на Лазар Иванов. От смените на първо място е тая на Васил Зидаров.

В благородната надпревара за първото място за девет месеца от началото на годината трудолюбивите работнички изтъкаха 174,976 метра плат в повече за нуждите на народното стопанство.

В октомврийските дни борбата за изпълнение на обещанията се води под знака на Националното съвещание

Илия Манев
наш окол. дописник

НАРАСТВА ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТТА НА ТРУДА

С упорит труд работниците от ф-ка „Евтим Апостолов" в Габрово претворяват в дело обещанието си, дадено в отговор на призива на 25-те. Те изпълниха предсрочно производствената програма на предприятието и обещанието за деветте месеца на годината с 24 дни.

Производителността на труда нарасна до 18 на сто над плана. Значително е намалена себестойността на готовата продукция. Само през изтеклите месеци са спестени свръх плана 206,000 лева. Редовно се изпълнява и планът за асортимента и качеството.

От преизпълнение на трудовите норми средната надница на работниците се увеличи с 2·02 лева над плановата.

На челно място в съревнованието са многомашинничките Дешка Кирилова, Гълъбина Пенкова, Иванка Петрова и други, които изпълняват на ден по над една и половина норми.

С всеки изминат ден расте амбицията у колектива да затвърди постигнатото и непрекъснато да го увеличава.

Богомил Д. Вдовишки, дописник

ИЗПЪЛНИХА ГОДИШНИЯ СИ ПЛАН

Производственият колектив на ф-ка „Буковец" в Г. Оряховица достигна високи успехи в квалификацията на работниците. Подготвиха се добри майстори специалисти за всички производствени операции. Това позволи на предприятието да произвежда само първокачествена продукция и да преизпълнява редовно производствената си програма. За м. септември то достигна 202 на сто и с това изпълни годишния си производствен план 100·60 на сто.

Благодарение на правилното нормиране на труда и на установяването на твърди, постоянни разценки колективът реализира от началото на годината досега 75,058 лева икономия от фонд работна заплата. В резултат на нарасналата производителност на труда, средната месечна заплата на човек е увеличена. Например, при план 598 лева за м. септември тя достигна 645 лева.

Ив. Златев, дописник

КОМУНИСТИТЕ ВЪВ ФЕРМИТЕ

Опитът на челните стопанства, както в другите окръзи, така и в нашия показва, че успехът на работата в най-добрите животновъдни ферми много зависи от дейността на партийните организации, от активността на комунистите, работещи като ръководители или производственици в тези ферми.

И това е напълно естествено, защото комунистът е непримирим борец за осъществяване политиката на Партията, на нейната генерална линия. Той е призван активно да работи за непрестанно увеличаване производителността на труда и снижаване себестойността на продукцията, да се подобрява породният състав на животните, като се внедрява цяла система от зоотехнически мероприятия.

За комуниста — животновъд няма нищо по-високо от примерното му поведение в производството, изпълняване на приетите норми, свойско и акуратно изпълняване задълженията към кооператива, пред държавата.

Партията учи, че когато комунистът разбира правилно своите задължения, тогава той ежедневно изпълнява и преизпълнява производствената си задача, служи безупречно на делото на Партията. Примери на самоотвержена дейност на работещите във фермите 711 комунисти в нашия окръг могат да се посочат доста много.

Показателна е работата на партийната организация при ТКЗС в с. Джулюница, Горнооряховско. „Партийната организация разбра добре, — казва др. Гани П. Дунев, секретар на организацията, — че подобряването на животновъдството изключително зависи от хората, които работят във фермите". Ръководейки се от това, джулюнската партийна организация е разпределила комунистите във всички участъци на производството не механически, а според техните делови качества, политическа и стопанска подготвеност и естествените им наклонности към поръчаната им работа. Изпратени са в кравефермата четирима, в свине и овцефермата по двама комунисти.

Изпълнявайки своето поръчение, доячката Гичка Георгиева първа е пристъпила към двупромеждутъчен метод при четирикратно доене на кравите. Тя е станала и ревностен агитатор на това ново за джулюнските животновъди мероприятие. Нейния пример са последвали и останалите кравегледачи и доячки. Така е и с други мероприятия.

Производствените резултати са радващи не само за животновъдите, но и за кооператорите. За никого от село Джулюница не е вече тайна, че дневният млеконадой от фуражна крава средно се е увеличил с 5—6 литри, а на кравата Волга, от 12 литри при трикратно доене, сега е достигнал до 25 литри.

Не ще и съмнение, че тези производствени резултати не са плод само на приложението на това мероприятие, а на умелото приложение на цяла система от зоотехнически изисквания: подобрено хранене, спазване на дажбения режим, лагерно отглеждане, свойско отнасяне към животните и др. Редовните производствени съвещания, социалистическото съревнование сред животноводите, проучването и внедряването на челния опит на най-добрите наши и съветски кравегледачи и др. са изиграли положителна роля.

Добрата масово-политическа работа на партийната организация сред животновъдите, личният пример на комунистите и дружеските отношения между комунисти и безпартийни са съдействували да се създаде сплотен и надежден колектив, който за деветте месеца на текущата година е надвил в сравнение със същия период за миналата година, средно по 520 литри мляко повече от фуражна крава. С участието на животновъдите е осигурен и предвиденият по план силаж. Сега подготвят оборите за зимата.

Като джулюнските животновъди работят и други в окръга. Партийната организация в с. Добри дял, Горнооряховско редовно се занимава с въпросите на животновъдството. При фермите е уреден червен кът, в който се провеждат производствени съвещания, четат се статии и опити поместени в списания и вестници.

Цялата многостранна дейност на кравегледачите се осъществява под ръководството на младата комунистка, бригадирката Дочка Г. Маринова.

Ако във всички ферми на всички ТКЗС имаше такива активни комунисти, такива загрижени за своята работа сред животновъдите партийни организации, в нашия окръг не би имало изоставащи кооперативи. Но не навсякъде партийните организации са така дейни, не навсякъде са изпратили достатъчен брой и подходящи за животновъди комунисти.

Очебиещ е случаят с незадоволителната работа на партийната организация при ТКЗС в с. Бутово, Павликенско. До м. август тя само на едно свое събрание се е занимавала, и то назадлъбочено, с въпросите на животновъдството, а партийното бюро — на две свои заседания. Съвсем недостатъчна е политическата работа сред животновъдите. Макар че партийната организация има над 50 членове, тя е изпратила на работа във фермите само 4 души.

Не е чудно тогава, че при годишен план 700 л средно от фуражна крава до 1 септември в това стопанство е получено по 380 л мляко.

Околийският комитет на БКП в Павликени не е оказал особена помощ на това изоставащо в животновъдството ТКЗС. Вместо да се занимае задълбочено със слабостите в партийната работа и да приеме решение за нейното подобряване, на едно от последните си заседание пленумът на този комитет е изслушал доклад, отразяващ повече стопанската дейност и резултатите от нея в животновъдните ферми. В доклада не се разглежда работата на комунистите, на партайните организации.

За недостатъчната партийно-организационна и партийно-политическа работа сред животновъдите голяма вина имат и някои инструктори в районите и околийските комитети на Партията, които слабо изучават, обобщават и разпространяват опита на най-добрите партийни организации, делата на най-добрите комунисти.

Задачата е да се помогне на комунистите които работят във фермите, да се покажат достойни за поръчаното им дело; да увлекат в творческа работа всички животновъди за успешното развитие на общественото животновъдство, за снабдяването му с повече фураж, за доброто зазимяване на животните, за полагане свойски грижи към тях, за да се получат още повече продукти както за хората, така и за задоволяване на промишлеността със суровини.

Работейки по този начин, комунисти и безпартийни животновъди ще допринесат най-много, щото кооперативите да станат богати, а кооператорите заможни.

Беритба на памук

На снимката: Кооператорки от бригадата на Христо Харлов в с. Долна Оряховица, Горнооряховско берат памук. Те бързат да освободят площите за навременното им засяване.

Снимка: *П. Тарасенков*

Трета полевъдна бригада сее

Да се проведе есенната сеитба в срок и на високо агротехническо равнище—това е основната и най-важна задача, за изпълнението на която са се заловили сега кооператорите от трета полевъдна бригада с бригадир Павел Рафаилов в ТКЗС в с. Лозен, Г. Оряховско. Но тя не може да се изпълни успешно, без предварително освобождаване и подготовка на площите. Докато за пролетната сеитба площта е подготвена и задачата е да се определи най-благоприятния срок за сеитбата и да се спази, то при есенната сеитба това далеч не е така. Сега площите трябва да се освободят, да се подготвят, като се извърши предсеитбена обработка и чак тогава да се сее.

Именно тия задачи правилно схваща и съчетава бригадирът Павел Рафаилов. Той насочва усилията на кооператорите от бригадата за изпълнение на тези задачи. Площите от пролетниците се освобождават планово в определените срокове по култури и блокове. Всички кооператори редовно излизат на работа и в резултат на това пролетниците са прибрани, с изключение на царевицата, прибирането на която ще завърши след 3—4 дни. Подготвени са площите за ечемика и ръжта 100 на сто, за пшеницата — 67 на сто. От тях са засяти с ечемик и ръж — 100 на сто, а пшеницата — 30 на сто.

Правилно са оценени и новите начини на сеитба и затова сеитбата бригадата е извършила кръстосано и тесноредово. Ечемикът е засят кръстосано, а пшеницата и ръжта тесноредово. Почти цялата площ е валирана.

С навременното прибиране на пролетниците и освобождаване на блоковете кооператорите влагат своя дял за получаването на по-високи добиви, а от там повишаването на паричното и натуралното възнаграждение на трудоден.

М. НИКОЛОВА
уч. агроном

СЕИТБА ПО НОВИТЕ НАЧИНИ

Тази година кооператорите от трудово-кооперативното земеделско стопанство в с. Батак, Павликенско прибраха добра реколта от есенните култури. От 4,300 декара пшеница получиха по 200 кг среден добив от декар, а от 1,000 декара ечемик—по 271 кг от декар.

Тези резултати дойдоха с голям труд. 983 декара есенници бяха наторени с изкуствени торове, извършено бе пролетно брануване на 4,500 декара.

Сега кооператорите бързат да засеят в определените агротехнически срокове. Освободени са и изорани 2,120 декара, а засяти 900 декара. За извоюването на високи добиви е предвидено да се засеят по тесноредов начин 2,000 декара, а кръстосано—1,000 декара. Предвижда се присеитбено торене на 1,000 декара пшеница.

П. Острев, агроном

ОБРАХА СЛЪНЧОГЛЕДА И ЖЪНАТ ОРИЗА

Трудово кооперативното земеделско стопанство в с. Хотница, Търновско приключи с брането на слънчогледа. То получи по 224 кг слънчоглед от декар.

Въпреки лошото време на 4 октомври започна жътвата на ориза.

В. Л. Дечев, дописник

Колона на първенците

Трактористът Тотю Атанасов Костов от МТС в гр. Севлиево на 9 октомври с трактор „ДТ—54" е изорал в блоковете на ТКЗС в с. Кормянско 130 декара, а всичко до сега 2,350 декара.

Трактористът Дочо Иванов Дочев от МТС в с. Ресен с трактор „ДТ—54" е изорал до 9 октомри в блоковете на ТКЗС в с. Водолей, Търновско 1,990 декара като денонощно изораза по 100—120 декара.

Трактористът Радослав Ненков от МТС в с. Ресен, с трактор „Диринг — 30" е изорал в блоковете на ТКЗС в същото село 1,300 декара.

Трактористът Веселин П. Хараламбиев от МТС в Павликени с трактор „У—2" е засял до 9 октомври 1,537 декара като денонощно засява 100—120 декара.

ОБЕЗЛИСТВАНЕ НА ПАМУКА

Тези дни за пръв път в Павликенска околия започна пръскане на памука за обезлистяване. То става със специална съветска машина „ОДН—М" на МТС Павликени. Тя едновременно пръска и праши памуковите растения с цианамид—калций. Десет дни след напръскването листата опадват. Това ще ускори узряването на памука с 10—15 дни и ще даде възможност той да се прибере с машини.

За два дни в ТКЗС в гр. Павликени бяха напръскани 150 декара, а в ТКЗС в с. Б. черква —130 декара.

Стефан Вацов

ЩЕ СПЕЧЕЛЯТ СЪРЕВНОВАНИЕТО В СЕИТБАТА

Новият ден току-що беше започнал да прогонва нощта, но из с. Шилковци — Еленско трудолюбивите стопани се застягаха за работа. Някъде заскърцаха коли и ранобудни селяни се отправяха към полето. Малко по-късно от всички краища на селото се заточиха много коли—всички бързаха. Сега е най-благоприятното време да се хвърлят здравите, хубави семена в напоената черна гръд на земята.

Скоро полето се оглася от работния глъч на орачи и сеячи. Така е тук през сеитбените дни. Повече от 280—300 стопани всеки ден прибавят нови черни угари към вчерашните и засяват по 550 до 600 декара площи. Те знаят, че не бива повече да се чака, защото и стопаните от съседното село Средни колиби бързат да сеят. Не бива да се посрамят пред тях. Нали трябва да се спечели съревнованието? И то ще бъде спечелено от шилковчани, защото вече са засяли ръжта 101 на сто, ечемика — 100 на сто, пшеницата—64 на сто. Едва ли ще им остане сеитба за 17 октомври, както сами са си обещали.

Н. Н.

ПОМОЩТА ОТ МТС—РЕСЕН ДА СЕ ПОДОБРИ!

Машинно-тракторната станция в с. Ресен, Търновско на 19 август т. г. изпрати тракториста Йосиф П. Москов и пом. тракториста Лиляна П. Минчева да орат с трактор „КД — 35" в блоковете на ТКЗС в с. Зая, Дряновско.

Несработването между тракториста и пом. тракториста, честите, почти ежедневни аварии на машината, са основната причина за лошия резултат от работата на трактора. С плуг „тройка" за времето от 19 август до 6 октомври т. г. тракористите са изорали 150 декара есенна дълбока оран и 50 декара предсеитбена оран, или средно на ден са изоравали по 4·1 декара, толкова колкото орат едни добри волове.

Ръководителите на МТС в с. Ресен са знаяли за лошата работа на трактора в ТКЗС в с. Зая, но едва на 5 октомври са подменили помощник-тракториста Лиляна П. Минчева с Любен Андреев. Помощта, която оказва МТС с. Ресен на ТКЗС в с. Зая в подготовката на почвата за сеитбата на есенните посеви и в останалите полски работи не се чувствува. Досега МТС не е изпратила плуг „петорка" и изораната предсеитбена оран с „тройката" не е доброкачествена. Управителният съвет на стопанството и кооператорите са недоволни от досегашната помощ, оказвана от МТС на стопанството.

МТС в с. Ресен трябва да оказва пълна и навременна помощ на стопанствата. Не бива станцията да бъде „мащеха" за стопанствата от балканския район.

Златю П. Златев

СВЕДЕНИЕ

за хода на съревнованието между околиите на окръга по изпълнение на селскостопанските задачи към 9. X. 1955 година.

ОКОЛИИ	Предсеитбена оран	Освободени площи от: царевица	Освободени площи от: зах. цвекло	Сеитба: общо	Сеитба: пшеница	Сеитба: ечемик	Сеитба: ръж зърно	Сеитба: ръж за зелено	Наторени площи с сб. тор	Засадени ягоди
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
Габрово—селска	82·1	100	—	47·5	46·4	63·1	63·9	9	74·2	76
Габрово—градска	100	98·6	—	74·8	82	23·4	24·5	—	158	—
Г. Оряховица	82·1	70·7	80·4	54·2	48·6	71·3	84·3	90·9	56·6	100·3
Дряново	82·7	98·7	—	57·1	53·7	81·8	67·9	24·1	111·3	40
Елена	85·5	99·7	13·5	51	49·2	55·2	54·6	0	113·2	13·3
Павликени	79·6	90·3	98·9	50·3	39	81·6	96·6	100	38·1	49·2
Севлиево	62·8	95·7	—	37	33·4	55·6	45·8	56·4	198·7	40
Търново—селска	74·2	82·2	87·6	50	47	61·6	50·6	42·3	52·8	46·4
Търново—градска	84·3	97·3	—	45·2	35·1	83·8	78·3	—	109	—
Общо за окръга:	79·6	87·4	88·6	53·1	47·2	75·5	76·6	83·5	81·6	62·3

Засаждат ягоди и жънат ориз

Кооператорите от ТКЗС в с. Ресен, Търновско работят упорито. За три дни те засадиха 60 декара ягоди. Преди засаждането им мястото бе дълбоко изорано и торено с по три тона добре угнил оборски тор на декар. Площта бе наторена и с изкуствени торове. Добра организация на труда при засаждането на ягодите показа бригадирът Йордан Михайлов Папазов. За един ден неговата бригада засади над 30 декара ягоди.

На 6 октомври в оризовите блокове на стопанството започна жътвата на оризовата култура. Първа полевъдна бригада с бригадир Христо Димитров Кожухаров ожъна за един ден 30 декара. Жътвата продължава.

Христо Върбенов

Първата група съветски туристи в Търново

На 8 октомври в 15·30 часа в Търново пристигнаха с рейс на Балкантурист, идвайки от Плевен, група от 26 съветски туристи. Те бяха сърдечно посрещнати от представители на града. Приветствува ги топло секретарят на изпълкома на ГНСДТ др. Йорданов. Поднесени им бяха букети от живи цветя.

Още със слизането си, предвождани от директора на музея др. Тодор Николов, съветските туристи посетиха историческата местност Царевец и престояха там до късно вечерта.

На другия ден — неделя, гостите проявиха голям интерес към историческите забележителности на града, като обходиха улица „Гурко", запознаха се със старинните къщи, слязоха при моста до Боруна и направиха стотици снимки. Представители на Българска кинематография заснеха за кинопреглед обиколката на гостите из града.

Другарките Евдокия Крупицкая и Клавдия Егоровна проявиха жив интерес към работата на пионерския дом, в който през деня имаше пионерски сбор. Те харесаха самия пионерски дом, а особено добро впечатление им направи специалната зала за СССР в дома. Гостенките беседваха върху темите на пионерските сборове. След обмяната на опит им бяха връчени като подарък пионерски връзки и значки. Дълбоко развълнувани те подариха на директорката на дома др. Ст. Йовчева и на К. Гайчева своите писалки.

— От четири години имам тази писалка — заяви др. Клавдия. — С нея съм взела изпитите си. Подарявам я от сърце.

В този ден, рано заранта съветските туристи се изкачиха на Царевец, за да видят изгрева на слънцето и историческия град в ранна октомврийска утрин.

ПАРТИЕН ЖИВОТ

РАБОТАТА НА ПАРТИЙНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ ЗА ПОДОБРЯВАНЕ НА ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

В Постановлението на Централния комитет на Българската комунистическа партия „За по-нататъшния подем на селкото стопанство“ са посочени основните мероприятия за ликвидиране изоставането в животновъдството.

Ръководейки се от това постановление, партийната организация при ТКЗС в с. Джулюница — Г. Оряховско постави като основна задача в работата си подобряването на животновъдството. Комунистите добре разбраха, че отстраняването на слабостите и преодоляването на изоставането е невъзможно без тяхното активно участие, че изключителна роля имат хората, които работят във фермите. Затова бяха изпратени на работа в кравефермата четирма комунисти, в свинефермата двама, и в овцефермата — двама. Начело на фуражната бригада бе издигнат комунист. Изградени бяха три партийни групи; една в кравефермата и по една в свине и овцефермата.

Партийното бюро се погрижи да укрепи и подпомогне тези партийни групи. Лично партийният секретар ежеседмично провеждаше инструктаж с ръководителите на групите, беседваше с комунистите, даваше партийни поръчения за практическо изпълнение на набелязаните организационни, партийни и стопански мероприятия. Така например, за въвеждането на двупромеждутъчното четирикратно доене на кравите, партийната група с ръководител др. Димитър Йорданов на специално събрание се запозна с този метод. За убеждаване на останалите работници във фермата др. Гичка Георгиева получи партийно поръчение първа тя да започне работа по този метод и да увлече безпартийните доячи.

В първите дни след въвеждането на четирикратното доене резултатите не бяха насърчителни. Дневно се получаваше от 100 до 500 грама повече мляко. Но комунистите продължиха работата. Резултатите се подобриха. Преди въвеждането на читирикратното доене от една крава се надояваше средно по 10 литри, а сега по 15 литри. Кравата „Волга“ при 12 литри средно при трикратно доене сега дава 25 литри при четирикратно доене. Тези резултати укрепиха вярата на всички гледачи и доячи в крафермата в полза от новото мероприятие.

Гани КРЪСТЕВ
секретар на партийната организация при ТКЗС в с. Джулюница, Г. Оряховско

Партийните групи във фермите имаше да се справят с изкуственото хранене на телетата, изкуственото осеменяване на овцете и кравите, укрепването на трудовата дисциплина, запознаването на животновъдите с опита на нашите и съветските първенци — кравари, свиневъди и птицевъди. За целта във фермите редовно се провеждаха производствени съвещания. На тях се изнасяха постиженията на отделни доячи в кравефермата и овцефермата.

Партийните групи често излизат с предложение за подобряване състоянието на животновъдството. Правейки оценка на лошото състояние на малките телета, партийната група при кравефермата предложи да бъде изпратена на 15 дневен курс за телчарки другарката Йорданка Дончева — кандидат член на БКП. Комунистите се ориентираха към това предложение главно поради това, че предишните телчари не се вслушваха и не възприемаха препоръките на зоотехника при стопанството. Тази партийна група, като обсъди съмненията на кооператорите, че доячите с цел да получат повече трудодни „наливали“ вода в млякото, предложи да се начисляват трудодни въз основа на масления градус, а на телчарите на получения прираст. Това се прие и приложи. Партийната група при овцефермата предложи да се организира стопроцентово изкуствено осеменяване на овцете. Тук сам партийният групов отговорник др. Марин Добрев, който завърши едномесечен курс за осеменители, се зае за осъществяването на това предложение.

Наред с практическите мерки, партийните групи не забравяха и разяснителната работа сред кооператорите, работещи във фермите. Групите организираха редовно четене на статии от „Работническо дело“, „За кооперативно земеделие“, „Борба“ и др. Партийната група в кравефермата т. г. е организирала изнасянето на следните беседи: „Социалистическото съревнование като постоянен метод в работата на фермите“; „Постановлението за държавни доставки на месо, мляко и кожи“; „Изкуственото хранене на телетата“; „Московското, Варшавското и Женевското съвещания“; „Личният пример на комунистите в лятната кампания“; „Опазване на социалистическата собственост“ и др. При обсъждане на важни въпроси за работата в кравефермата партийната група се е съветвала и с безпартийните кооператори.

За мобилизиране усилията на кооператорите за изпълнение на стопанските задачи, партийните групи си служат с метода на убеждението. Освен беседите, политинформациите и събранията, четенето на вестници и списания, партийната група уреди червен кът, организира списването на стенлистове, „мълнии“ и „тревоги“, диаграми. Партийните групи подпомагаха бригадите при отчитането на съревнованието, което става на всяко 16-то и 1-во число от месеца. Редовно се излъчват първенци и им се връчват преходни червени знамена.

Следейки от близо работата във фермите, партийната организация и управителният съвет на кооперативното стопанство през годината подмениха неподходящите кооператори, изпратиха на работа във фермите повече жени. Сега във фермите работят 15 жени, от които 12 са доячки и телчарки в кравефермата.

Усилията на комунистите и безпартийните животновъди не отидоха напразно. Планът за животновъдството е изпълнен тази година 105 на сто, за кравите — 106 на сто, за конете—110, за свините 140 на сто и др. Добитите приплоди от еднакъв брой майки към 30 септември в сравнение със същия период миналата година са както следва: кончета — 6 повече, телета — 30 повече, агнета — 120 повече, прасета — 320 повече и др. Докато миналата година към 30 септември от 84 фуражни крави са надоени средно по 684 литри мляко, тази година за същото време са надоени по 1,204 литри. Тези успехи са резултат на конкретната помощ на партийното бюро и партийните групи и съзнателната работа на заведующ зооучастъка д-р Загоров. Те са плод на усилията на всички комунисти и безпартийни кооператори.

Младеж за пример

В казармата в Пловдив, като се научиха, че Стефан Димитров е монтьор, приеха го с радост и веднага го включиха в ремонтната работилница към полка. Там той бе постоянен ударник.

Стефан с тъга се разделя от казармата и отново се връща в родното си село. Включва се активно в прибирането на реколтата и подготовката за есенната кампания. Но сърцето му тегли на друго място. „Машината е за мене, тя ме привлича“—дълго си мислеше той. А когато слизаше в града и със замечтан поглед изпращаше минаващите „Молотовки“ и „Зис“, това още повече засилваше влечението му към машините и го караше по цели нощи да мисли за тях.

Но ето, че мечтата му се сбъдна. Постъпи на работа като монтьор в авторемонтната работилница на „Горпром“ в Габрово. Ръководителят на работилницата бай Георги дълго говори с него:

— Тук е необходимо бързо и качествено да се работи, — казваше му той, — и най-важното — да се работи с желание и ум, с любов към професията.

Думите му не отидоха напразно. Организацията на ДСНМ прие в своите редици надежния монтьор.

Пред Стефан стоеше задачата да участвува в курсовете за квалификация, да си припомни частите на мотора, паленето на машините, бързо откриване на повредите и др.

Той беше в шести разряд, но това не го спираше. Постоянно четеше наша и съветска техническа литература. Партийната организация и ДСНМ активно го подпомагаха. И младият монтьор израстваше в работата, бореше се за овладяване на любимата професия. В чест на Девети септември Стефан Димитров манифестира с червената лента „Най-добър в професията“.

Методи Иванов

СТРАХИЛ

На светлата памет на певеца на Габровско-Севлиевския партизански отред Иван Люцканов (Страхил) геройски загинал в Балванската битка в края на март 1944 година.

Мръкна се, мале, в Балкана.
Изгрял е месец—брат верен!
Над партизанска поляна
лъхнал е ветрец вечерен,

зашушнали са букаци,
смълчали птички и цветя!
Сред отбор орли, юнаци,
Страхил на воля им запя:

„Партийо, майко, любима,
ти нас си, мале, кърмила.
В Балкана ти ни изпрати,
да бъдем орли крилати;

врага да бием, що гази
на Ботьов, мале, земята.
Умрем ли — други след нази,
докрай ще водят борбата!“

Зора се, мале, зазори,
огрея Равните гори.
За път отредът се тъкми
към Балванските гори.

Първият беше, вървеше
Иван ми Рийков — командир.
След него Марин — комисар,
а трети Страхил—байрактар!

Зора се, мале, зазори
над тез, зелените гори.
Страхил на воля пак запя!
Зората кървава изгря!

Люта е битка пламнала,
край Балван, мале, в гората.
Страхил геройски там умря
за наша скъпа свобода.

Кънчо ЯНКОВ

КВАРТАЛЪТ С ПРЕХОДНИ ЗНАМЕНА

Край лъкатушещата малка балканска рекичка Синкевеца в гр. Габрово се намира квартал „Борово“. През него минава шосе, свързващо доста села, част от които обслужва рейсова кола до града. Жителите на квартала са предимно работници в габровските предприятия. Наред с борбата за изпълнението на производствения план, те вземат активно участие в обществения живот, където са получавали не веднаж първите награди.

В района на квартала се намира бившата фабрика „В. Червенков“, сега цех от ф-ка „В. Коларов“. Физкултурният й колектив, ръководен от физкултурника Иван Чанлиев, през първото тримесечие на тази година бе носител на преходните знамена за окръжен и национален първенец на ДСО „Динамо“. Колективът бе носител на преходната купа на ГНСДТ за туризъм. Фабричното дружество на БЧК с председател М. Кашева е постоянен носител на преходното знаме „Околийски първенец“, а в момента е носител на преходните знамена „Окръжен първенец“ и „Национален първенец на БЧК.

Дружеството на БЧК при 15 квартална организация с председател Кина Щерева е също постоянно носител на преходното знаме „Околийски първенец“, което от години наред краси постоянната дружествена витрина.

В кварталния колониален магазин № 4 на ГТП „Гр. търговия“, с продавач Цено Стефанов, постоянен ударник, на централно място стои преходното знаме „Най-добър продавач“. Кварталната сладкарница № 2 на ГТП „Здрава храна“ с продавач Мянка Петрова, която е винаги любезна и учтива към клиентите, и която се стреми да задоволи техния вкус също се краси с преходното знаме „Заведение първенец“. „Дружинка първенец“ е и 5-та ловно-рибарска дружинка.

Не остават назад и кварталните отечественофронтовски организации, които са едни от първите в града.

Всички кварталци и работници се гордеят с постигнатите успехи и се борят още повече да ги разширят.

Димитър Щерев, дописник

ОТЗИВИ ЗА КНИГИ

„ПОСЛЕДНИЯТ КУРШУМ“

Жан Пиер Шаброл е един от младите и прогресивни френски журналисти. Неговият първи роман е „Последният куршум“, който е посветен, както сам авторът пише, „на хилядите кристиановци, на които погубиха възторга“.

Още преди да разлистиш страниците на романа, авторът те запознава със своя герой и неговия край. Ти разбираш, че човекът, за когото ще се говори, чиято съвест ще се разнищва, все пак оцелява, защото разговаря с Шаброл и с читателя още на първата страница на романа. Направо, простичко, без заобикалки, авторът ни води към творческата си задача, като ни запознава с „последния куршум“, този малък жълто никелиран куршум, който спасява живота на Кристиан.

Романът е разделен на две почти еднакви по обем части. Те отразяват два важни момента от живота на главния герой Кристиан Бесеж. Роден и откърмен с идеите на свободолюбива Франция, юношата Бесеж посреща немско-фашистките окупатори с ненавист. Той иска да стане борец, мечтае за героизъм и легендарни подвизи. Затова първата част на романа носи наименование „Червеният Бурнуз на Бурназел“.

Бурназел е героичният завоевател на пустинята, на когото Кристиан иска да подражава. Трябва да се отбележи, че журналистическият похват на Шаброл проличава най-много тук в първата част. Той добре сочи прогресивните политически групировки през време на съпротивата във Франция и мястото на френската комунистическа партия. Никъде авторът не изпада в славословие и въпреки всичко читателят разбира желязната сила на Партията. Достатъчно е да си припомним оня момент, когато Кристиан счупва витрината на Колаборацията (институт на сътрудничество между френското правителство и германския фашизъм). Къде намира той спасение и прием? — Сред френските комунисти. Те го скриват в котела на локомотива и младият френски патриот разбира по интуиция, че правдата е тук. Олицетворение на партията в този момент в живота на Кристиан е Сайгон— този индокитаец, който носи у себе си борбата за свободно съществуване на всички хора.

Кристиан Бесеж влиза в съпротивата и после след освобождението става офицер във френската армия.

Втората част на романа е посветена на войната в Индокитай. Свободолюбивият Бесеж се отзовава в страната на Сайгон и става един от „гладиаторите“ — така сами се наричат френските офицери. Бавно, но сигурно Кристиан се променя. За една нощ косата му побелява, а ужасите, които разправят за войната, го разтърсват из основи.

В романа Шаброл много добре отразява силата на виетнамския народ. Желязната му воля в борбата за правда против френските завоеватели е намерила олицетворение в отделни образи: бягащият младеж, когото гонят като куче; слугата на Бесеж, който зарежда мина в стаята му и избягва, и най-после ужасните мъчения, които изживява плененият виетнамски офицер.

Какво става с Кристиан Бесеж? Той бяга от стаята си, за да не чува виковете на пленника, но той тихомълком се е съгласил да го измъчват. Откъснат от своята родина, той се чувствува като присадено дърво, което не може да черпи сокове и линее. В този момент той среща Жано — своя другар от детинство. С него споделя своите съмнения и безпокойство. И Жано е също така здраво хванат в клещите на тази огромна машина, която се нарича империализъм.

Шаброл е предал великата истина за борбата на френския народ против войната в Индокитай. Хиляди френски младежи пишат на войниците и ги уверяват в несправедливата война, която водят. Такова писмо получава и лейтенант Кристиан Бесеж от своя съученик Паскен. „За мене ти си оставаш страстно влюбен в истината младеж“ — пише той. Комунистът Паскен убедително говори за своята правда. Той вярва, че ще спечели Бесеж и в края завършва: „Сърдечно стискам ръката ти, ти който стреляш срещу тези, които умират за моя идеал, на тебе, мой брат, който воюва с моите братя“. Велика човечност!

Комунистическата обич към хората, най-добре е уловена в оня момент от автора, когато двамата виетнамски лекари оперират смъртно ранения Жано, който Бесеж е оставил в крепостта, за да спаси себе си. Ето как виетнамците се отнасят със своите пленници. И в този момент разяреният френски фелдфебел ги убива. Ето двата свята — ти говори Шаброл. Трябва да си сляп, за да не видиш истината и правдата. Надвесен над своя другар от детинство, като гледа неговото пулсиращо сърце, което спира, Кристиан разбира, че не може да му помогне и загубва последното светло и хубаво, което има човешката дружба. Умира възторгът на Бесеж и на хилядите като него. Защо трябва да има остарели младежи, спиращи човешки сърца?

От страниците на „Последният куршум“ Шаброл крещи за истината, борбата на френския народ, на човечеството за мир. Младежите в света си приличат по възторга, който носят в сърцата си, по слънчевия му отблясък в очите им. Не бива никога да се помрачава той, а затова е нужен мир, мир по цялата огромна земя!

Слава МИТОВА

ИЗ нашето богато ЕЖЕДНЕВИЕ

ПРЕОДОЛЯХА ИЗОСТАВАНЕТО

Целият колектив на керамична ф-ка „Начо Иванов“ в с. Дичин, Търновско работи трескаво за изпълнение на производствения си план.

Освен машинно, тухли се изработват и ръчно. Бригадата на Йордан Гавраилов, която се състои от 11 производственици, всекидневно изработва от 6,000 до 7,000 тухли. С това тя изпълнява своите норми 169 процента.

Благодарение на надплановата продукция бригадирът, който е секач на ръчни тухли, достига увеличение на дневното си възнаграждение до 50 лева, вместо 22 лева. Един от най-упоритите работници в бригадата е Костадин Ангелов, който се грижи за снабдяването на калобъркачката с кал за тухлите.

Тук се изработват и керемиди. Достигнато е средно по 12,000 бройки за 8 часа. Но, за да се увеличи производството на керемиди, е организирана и нощна смяна. Добра работничка е Куна Димитрова, три пъти ударнйчка, „най-добра в професията“. Своята норма тя изпълнява 130 на сто. Добри постижения имат и Иванка Борисова и Лиляна Петрова.

Сериозна пречка в работата на предприятието се явяват лошите атмосферни условия през годината за навременното с ъ х н е н е на керемидите, а от там за ритмичното изпълнение на производствения план. Пред тези трудности обаче колективът не се преклони. Трябваше да се потърси начин за по-бързото сушене на керемидите. И той бе намерен. По предложение на производственика Стефан Маринов бе монтиран вентилатор, при който се поставят разгорени въглища. Вентилаторът всмуква горещия въздух и го разпръсква по складираните на гъсто керемиди. Така те вместо да престоят по 6—7 дни в сушилнята, изсъхват само за 1—2 дни. По този начин предприятието успя да преодолее изоставането в изпълнение на годишния производствен план.

П. Спирдонов, дописник

ВОЮВАТ ЗА ВИСОКО КАЧЕСТВО

Не може как да е да работиш и да изпълняваш трудовата си норма. За това се изисква много умение и любов към извършваната работа.

Такова умение и любов в своята работа влагат двамата майстори Цаню Косев и Колю Маринов, които работят по набиването на бандажните гривни в ДВЗ „А Жданов“ — в Дряново. Средното изпълнение на трудовите им норми е над 130 на сто. Лицата им са вечно почернели от саждите и дима в отделението, но по тях се разлива широка усмивка, когато набитата гривна прилегне добре на звездата на колооса и техническата контрола одобри работата им.

Набиването на бандажните гривни на колоосите е доста трудна и изискваща голямо майсторство производствена операция.

С помощта на електронагревателя бандажната гривна се загрява до определената степен и е готова да се постави на звездата на колооса. Колю Маринов със срънчи движения я повдига с крана и поставя на наковалнята. За да се закрепи здраво гривната към звездата, помежду им се вкарва обръч. Докато единият прикрепя обръча, другият набива с чука нагорещената гривна, която трябва да прилегне плътно към звездата на колооса. При най-малкия луфт техническият контрол не одобрява работата.

Двамата майстори обаче никога не допускат да им се връща работата. Те знаят, че техническите контрольори Петко Атанасов и Пенчо Грозданов изпършват строга проверка на всяка готова продукция и затова се стараят никога да не допускат грешки. Добре им е известно и това, че нашият железопътен транспорт се нуждае от здрави возила, а то ще се постигне като бъде изработена качествено всяка част на возилото.

Кънчо Гайдаров

„КЛАС ДЕЖУРИ“

Курсистите от Икономическия техникум „Васил Коларов“ — Търново се учат непрестанно от опита на съветските комсомолци. По техен пример те са подели почина „клас дежури“, който спомага много за задравяване на дисциплината и подобряването на хигиената в класните стаи.

Всяка сутрин дежурният клас е строен пред Техникума за поздрав. След това се определят отговорници по коридорите, които помагат на дежурния учител за спазване на реда през време на междучасията. Те следят дали курсистите се прибират в стаите след биенето на първия звънец и дали дежурните по курсовете са на местата си. В края на учебния ден приемат от курсовите дежурни стаите, като едновременно вписват в специални тетрадки точки по следните показатели: дисциплина, хигиена и формено облекло.

До 29 септември най-много точки по „дисциплина“ имат III „а“ и III „в“ курсове, по „хигиена“ — IV „в“ курс, а по „формено облекло“ — III „а“, III „б“ и други курсове. На първенеца през деня се дава преходно знаменце.

Григор Попов

НОВА КУЛТУРНА ПРИДОБИВКА

Работниците от рудник „Извор“ при ДМКП „Лев“ гара Плачковци, Дряновско получиха нова културна придобивка. Всяка седмица подвижното кино на читалище „Кънчо Драгиев“ започна да излиза до рудника. Прожектират се хубави съветски и български филми.

Освен това кинооператорът Пенчо Манев инсталира радиограмофон за разнообразяване живота на работниците и младежите.

Петко П. Петков

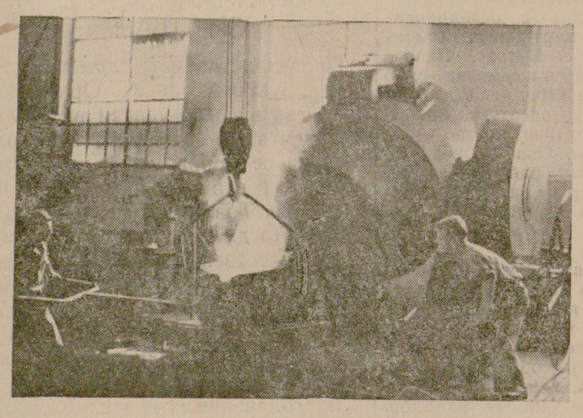

На снимките: 1. Отливане на първата бисмерова стомана в промкомбината за метални изделия „Вагрянка“ в гр. Павликени; 2. Петко Пеев Петков, извозвач на дърва от обект „Трашлийска река“ на ГПС с. Костел, Еленско редовно изпълняващ плана си.

ТРЕЗВО ОТЧЕТОХА ДЕЙНОСТТА СИ

С голяма загриженост членовете на ДСНМ при ТКЗС в с. Михалци, Павликенско обсъдиха дейността си на годишно-отчетното събрание. Работата на дружествения комитет и цялата организация е била недостатъчна за привличане на по-голям брой членове на работа в стопанството. Макар че в сравнение с 1954 г. тази година в ТКЗС са се включили на работа 15 младежи повече, то все още по-голямата част от младежите не работят в ТКЗС. Изградените младежки звена са се разформировали още в самото начало, преди всичко по вина на дружествения комитет. Докато през 1954 г. в животновъдните ферми са работили 4 младежи, през 1955 г. е останал само един. Някои младежи, като Веска Танкова, Мара Чорбаджиева и Недка Кънчева, считат за унижение да работят на полето.

Разбира се, дружеството има и значителни успехи. Особено добра дейност е развило то сред средношколците. Сформираната младежка бригада е набрала 1,400 кг ягоди, ожънала е 150 декара пшеница, овес и ечемик, почистила е 206 декари царевица и др. Младежите са приготвили 300 тона силаж.

Изказалите се другари направиха много предложения, които намериха място в резолюцията за бъдещата дейност.

Н. Гр. Мирчев, дописник

МАГАЗИНЕР ЗА ПРИМЕР

Колко е хубаво, колко е приятно да имаш в селото си магазин със способен, отнасящ се винаги с любов към работата си, магазинер! Още е по-приятно, когато той е честен, не върши мошеничества и когато си сигурен, че няма да те излъже нито в теглото, нито с цената на това, което купуваш.

Хората от с. Здравковец, Габровско добре чувствуват и виждат тези качества на новия си магазинер Иван Гутев и са доволни от него.

Така ли беше с предишните магазинери Иван Христов и Боню Цанков? Съвсем не. Те гледаха винаги или в теглото да те ударят, или пък по-скъпо да ти продадат, като често сами повишаваха цените на предметите. Тромаво се движеха и лениво изпълняваха желанията на клиентите си.

Сега хората с мерак отиват в магазина, защото знаят, че ще ги посрещне весел, услужлив магазинер и винаги ще намерят това, което им е потребно. Всичко е подредено с вкус и изложено пред погледа ти. И ти не можеш да устоиш на изкушението да не си купиш нещо. За такъв магазинер отдавна мечтаеха хората от нашето село и те го имат вече.

Стойно К. Стойнов

МАИСТОРИ НА ВИСОКИ ДОБИВИ

Денят вече догаря, а в зеленчуковата градина на Държавното земеделско стопанство в с. Ресен, Търновско е още шумно. Отдалеч се чува веселата глъчка и жизнерадостният смях на градинарите...

От няколко дни насам работниците от зеленчуковата бригада на стопанството берат пипера. А то пипер ли е—цяла гора! Да му се ненарадва човек! Масленозелените стъркове, натежали от едри червени чушки, са навели клонки чак до земята. По тях може да се наброят до 7 — 8 едри и сочни чушки. Затова сега работниците са така забързани.

— Хайде, Анче, берете по-бързо! — подхвърля шеговито звеноводът Илия Данаилов на Ангел Шилев и пъргаво пренася пълните щайги до камарата. — Май че ще ви надпреварим този ден, а?

— То, ще ни надпреварите или не, ама ти, чичо Илия, гледай да не се излъжете накрая! — му отвръща нетърпеливо Митка Ванева, която работи в звеното на Ангел Шилев. Тънките й пръсти щъкат между стърковете, тя чевръсто пълни една след друга щайгите. Така пъргаво работят и Еленка Николова, Дафинка Трифонова и Кина Върбанова от трето звено.

* * *

Тази година градинарите от Ресенското държавно земеделско стопанство набраха по 4,500 кг ранни домати от декар, по 2,500 кг пипер, а от 80 декара площ, засята с кромид лук, те извадиха 160,000 кг.

Откъде дойде това голямо плодородие? От опит ресенци знаят, че когато земята бъде дълбоко изорана, добре наторена и почистена от плевелите през есента, новата реколта ще бъде по-хубава. Затова градинарите още през есента, с помощта на машините, изораха дълбоко цялата площ на зеленчуковата градина, наториха я с оборски тор. А през пролетта, когато се дигнаха снеговете и южнякът повея, те отново изораха площите — земята шупна, животинският тор се изгуби в чернозема, а плевелите вече не се виждаха.

— Първата ни работа през пролетта беше да определим площите за всяка култура — разказва най-старият звеновод в бригадата бай Тодор Георгиев. — А след това голямо значение има правилното набраздяване на земята за определяне на редовете. За това ние използувахме пак машините. За окопаване на зеленчука с окопвачка внедрихме ленточния начин на обработка — направихме по-дълги редове.

. . . Разсадът беше хубав и още през м. май градинарите го изнесоха, засадиха го добре. От този момент грижите им се удвоиха. От сутрин до вечер те бяха на крак — четири пъти окопаха пипера, доматите ториха три пъти с амониева селитра и ги пръскаха девет пъти с бордолезов разтвор.

Земята надари щедро трудолюбието на ресенци.

— Ние първи изнесохме на пазара ранни домати — говори със заслужена гордост звеноводът Илия Данаилов.

Богата реколта! Щедро награден труд. Заслужена гордост!

Тук средната месечна заплата е 700 лева. Много от работниците са се обзавели в къщи с хубави спални и гардероби, радиоапарати. Затова тяхната радост е така голяма, смехът им така жизнерадостен.

Никола Дочев, дописник

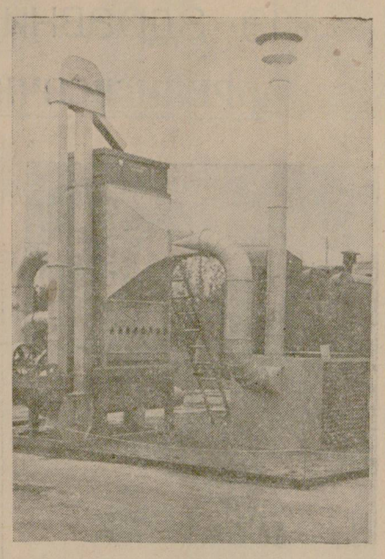

На снимката: Построената в Съветския съюз стационарна зърносушилка „ЗС—1“, която суши зърното посредством сгъстен въздух и димни газове.

Снимка: *П. Тарасенков*

СЕИТБА В МИНДЯ

Тази година кооператорите от с. Миндя, Еленско се радват на богата реколта царевица. Керван от тежко натоварени коли пълзи към стопанския двор. Цял ден тук е шумно. Навесите се пълнят с едри кочани царевица, плод на упорития труд на кооператорите. Едни возят, а други бързат да обелят обраната царевица.

Кооператорите получават аванс. Пълни коли с царевица се отправят към домовете им. Семейството на Стефан Георгиев получи 1,800 кг царевица аванс, на Михаил Бонев — 1,100 кг, на Асен Цонев — 1,300 кг, на Петър Косев — 1,100 кг и др.

Веднага след освобождаването на площите започна сеитбата. До 1 октомври бяха засяти 200 декара пшеница. Сеитбата става на улегнали площи. Неулегналите се валират. Стопанството ще засее над 200 декара площ по кръстосания начин.

Ст. Цонев
наш окол. дописник

Вести от селата

Благодарение на ранното изкуствено осеменяване на овцете през първото полугодие на тази година кооператорите от ТКЗС в с. Мусина, Павликенско получиха от овцефермата 82,565 лева приход. Тази година те пак навреме заплодиха изкуствено овцете. При план 900, заплодени са 1,300 овце от общо 1,400.

*

350 кг памук набраха за два часа на 1 октомври кооператорките от ТКЗС в с. Бутово, Павликенско.

Засяти са в стопанството първите 150 декара кръстосана сеитба. Посевният план за пшеницата е изпълнен 25 на сто. 941 декара от засятите площи са набраздени, подготвени за поливка.

*

Тъкмо, когато градинарите от ТКЗС в с. Д. Оряховица — Г. Оряховско трябваше да се радват на богат зеленчуков плод, минаха две градушки и унищожиха голяма част от плода. Но те не се уплашиха — разораха веднага някои от площите и ги засадиха наново. Сега от новозасадения пипер се бере постоянно и се откарва на сушилнята или на гара Г. Оряховица. Новопосаденото зеле е направило вече глави. От боба са обрани досега 15 тона. Кооператорите разбират, че като се труди човек, винаги успява.

*

Частните стопани в района на с. Смирненски, Габровско са обязети от усилена работа за прибирането на пролетните култури, предсеитбената оран и сеитбата. Увлечени от комуниста Иван Колев и безпартийния Ганчо Стефанов, първи излязоха на сеитба стопаните от село Горнова могила. В с. Малуша пръв започна да сее Тотю Рачев, а в с. Недевци — Радко Петров и Иван Амуджев. Акцията по изкуственото осеменяване на овцете е на приключване. Първенци са стопаните от Лисец.

(По дописки на: Л. Трифонов, М. Йорданова, Ив. Тодоров и Ил. Атанасов)

Презимуването на добитъка—осигурено

Много трудности се изпречваха пред членовете на стопанството в с. Градище, Павликенско при осигуряване зимуването на добитъка, но те ги преодоляха. В стопанския двор сега са напълнени над 35 ями и 5 траншеи със 3,000 тона сочен фураж, който ще бъде добра храна за кооперативния добитък. Изпълнението на плана за приготвяне на силаж надминава 200 процента. Работата за осигуряване на добитъка с храна не изостава и сега на заден план. Наред със сеитбата и прибирането на пролетниците се приготвя още силаж.

Добре се справиха кооператорите и с прибирането на ливадното сено, люцерната, царевичака и другите фуражи. В стопанския двор са подредени на купи 150 тона сено и люцерна и други. Миналата година, вследствие на лошото подреждане и складиране на купите, беше развален от дъждовете хиляди килограма царевичак. Членовете на управителния съвет и самите кооператори сега следят за качеството складиране и правене на купите от царевичак, които ще бъдат около 250.

За първи път животновъдите приготвиха 15 тона добре изсушено витаминно сено от млада зелена люцерна. Големите грижи, които кооператорите от с. Градище, Павликенско полагат за осигуряването на достатъчно фураж за добитъка, ще донесат увеличаване на продуктивността от селскостопанските животни и цялостно подобряване на животновъдството.

Иван Донков, дописник

За цялостно довършване на мелиоративните обекти

За максималното използуване на местните водоизточници за напояване, кооператорите от Търновски окръг само през настоящата година изградиха над 30 мелиоративни обекти. Поливните площи нараснаха с нови 6,000 декара.

Обикновено след завършване на обектите в по-голямата им част много ръководители на ТКЗС започват тяхната експлоатация, като някои „дребни работи“ остават недовършени. Тези „дребни работи“ в много случаи могат да се окажат фатални за целия обект. Така например, ръководителите на ТКЗС в с. Капиново, Търновско не изградиха с необходимата ширина преливника на малкия язовир, поради което придошлите води на дерето през това лято не можаха да се поберат през преливника. Една част от тях преминаха през стената, издраха част от насипа и отнесоха доста риба.

И ръководителите на ТКЗС в с. Ново село, Търновско сега не организират изграждането на преливника на малкия язовир с необходимата ширина на дренажа и другите строителни работи под предлог, че нямало опасност да дойдат големи води, и че има преразход на трудодни. Но това може да костува много средства на стопанството.

Повече от година и половина измина откак е завършен малкият язовир на ТКЗС в с. Балван, Търновско, обаче изходната шахта, дренажът, преливникът и някои други строителни работи все още не са изградени или пък не са завършени в съответствие с техническия проект. Тези недовършени работи носят сериозна опасност за стабилността на стената. Въпреки това, управителният съвет на стопанството, под предлог, че няма свободна работна ръка и превозни средства, не организира цялостно завършване на обекта.

Недовършени работи има и по малките язовири на ТКЗС в селата Стрелец, Горско ново село — Г. Оряховско, Ловнидол — Севлиевско и други.

Нужно е ръководителите на ТКЗС да вземат бързи мерки за цялостното завършване на малките язовири, напоителните канали и другите мелиоративни обекти и то при строго спазване на утвърдените технически проекти.

С това ще се предотвратят сериозните последствия, които неминуемо биха се появили и ще се създаде пълна сигурност за състоянието на обектите.

Никола Стайков

ПЛАНЪТ ЗА СТРОИТЕЛСТВОТО ИЗПЪЛНЕН

Тази година в ТКЗС в с. Козаревец, Г. Оряховско за пръв път към бригадата за странични предприятия бе сформирано и строително звено с ръководител др. Бони Христов. Звеното положи много усилия и затова ТКЗС „Димитър Благоев“ отчита над 100 процента изпълнение на плана за строителството.

В стопанския двор израснаха: нов птичарник за 700 птици; голям навес за коли; 1 свинарник (за 35 свине-майки и 150 малки прасета) с модерна фуражна кухня. Построени са 4 нови силажни ями и е приготвен 960 тона силаж. Направен е нов водопой с 40 циментови корита, около който, за да не се разкалва през късните есенни дни, е направена настилка.

При рибарника на стопанството тази година е изградена двустайна къща.

За направата на 500 м шосе в стопанския двор, трудолюбивите кооператори са превозили много ломени камъни. Пътят ще бъде завършен тая есен. В подготовка е направата на коларо-железарска работилница.

Освен тая строителна работа, майсторите зидари и общите работници Димитър Василев, Стефан Василев, Петър Христов и други са поели обезателство да построят къщи на кооператорите Никола Стоименов и Иван Стамов. Къщите са почти готови.

Строителното звено оказва активна помощ на стопанството в подготовката и зазимяването на животните в топли и хигиенични помещения.

Сийка Денева
наш окол. дописник

ЗАДОЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ

Нашата дума за качеството и асортимента

Както се вижда от досега поместените материали на участниците в задочната конференция, въпросът за качеството и асортимента буди интерес сред трудещите се.

Напомняме, че всеки читател на вестника може да вземе участие в конференцията, като изпрати писмо с изказването си до редакцията.

Досега бяха засегнати в изказванията редица предприятия от окръга, но от нито едно не е получен отзвук за отношението по изнесеното. Редно е другарите да вземат отношение и се обадят чрез вестника.

Признанието ни задължава да даваме само първо качество

Изискванията на трудещите се към висококачествена продукция, включително към вълнените платове, ежедневно порастват. Това задължава и колектива на ф-ка „Ангел Кънчев“ в Трявна да води по-настойчива и по-последователна борба за доброкачествени стоки.

За изтъкаването на качествени сурови платове, от особено значение са получаваните щрайхгарни и камгарни прежди. Гарантирането на тия показатели на преждите се постига, като всяка новоизработена партида се подлага на физико-технически изследвания във фабричната лаборатория и за всяко допуснато отклонение от стандартните изисквания своевременно се сигнализира ръководството на щрайхгарната предачница. Получаваните прежди за скъпите камгарни артикули — за шевиот 36/2 и камгарно дубле 50/2 от ф-ка „Народна република“—Габрово не винаги отговарят на изискванията, поради което до известна степен се затруднява изпълнението на плана за качеството.

При тъкането ние допускаме лошо завързани възли, слаби пилюзи и др. От особено важно значение за подсигуряване качество на изтъканите сурови платове е квалификацията на тъкачите. Затова ръководството на отдела, като има предвид, че голям процент от платовете са за износ, набеляза конкретни мероприятия за повишаване квалификацията на работниците — тъкачи и майстори. Проведени са 5 школи за опознаване сплитките на произвежданите платове и за усвояване на технологията. Курсове се провеждат и с майсторите от цеха, а с това се гарантира навременно и качествено ремонтиране на машините.

Като първо задължение на всеки работник-тъкач при постъпване на смяна е да провери плата за евентуални грешки от предната смяна. Затова при по-сложните сплитки той сам вдига нищелките, а в повечето случаи — с помощта на съответния секционен майстор. Като правило при нас е при изтъкаването на пастав, последният да се маркира с контрастен на основата вътък, като се натъкава парче плат на около 10 см, което при снемане на пастава се изрязва и се занася на апарата на ОТК за проверка на грешки.

От голямо значение за качественото изтъкаване на продукцията е и почистването и поддържането на машините. При нас е въведено ежесменното 10 минутно почистване на машините.

За платове, които впоследствие ще се боядисват в светли и нежни цветове, основите още при сновилата се обвиват в бризентов калъф, който ги предпазва от евентуално изцапване при навеждането и зареждането на стана. При самото тъкане се поставят предпазни платна върху изтъкания плат.

Гордостта на нашия тъкачен цех са първенците Райна Георгиева, Христина Кънчева, Васила Митева и др. Благодарение усилията на целия работнически колектив, в това число на работниците и майсторите от тъкачния цех, предприятието произвежда висококачествени платове за дамско и мъжко облекло с богати цветове и разцветки, които се предпочитат от консуматорите. За положените усилия за разнообразяване на асортимента и подобряване качеството на продукцията, колективът на нашето предприятие спечели заслужена награда. На XVI международен мострен панаир в гр. Пловдив нашето предприятие бе удостоено с една от най-високите награди — златен медал, който ни задължава да работим с всички сили за даване само на първокачествена продукция.

Ние държим за мнението на гражданите и очакваме препоръки чрез страниците на в-к „Борба“ или до предприятието.

Иван ЧОБАНОВ
началник цех тъкачница

ПОТРЕБИТЕЛИТЕ ТЪРСЯТ ВИСОКОКАЧЕСТВЕНИ СТОКИ

Продавач съм в манифактурния магазин на „Нармаг“ на гара Г. Оряховица. Стоките, които предлагаме на трудещите се, са произвеждани предимно в габровските предприятия. По учаваме и от Мездра, София, Ямбол и другаде. Както е известно, платовете пристигат на топове. Какво се получава обаче и то твърде често? В много от топовете са нагънати маломерни парчета, които в редица случаи не отговарят на необходимия меграж за направа на дрехи или други потреби. Такива парчета се отказват от клиентите.

Но не е само това бедата. Клиентите се оплакват, че тъканта на американа, хасето, фистанлъка и оксфорда е рядка, поради което дава голяма свиваемост. Не всякога е равномерна и ивата. На много места тя е или свита, или отпусната. Това повече се случва с хасето, пък то има и дефекти — изцапано, мазни петна, надебелени жички и пр.

В нашия магазин продаваме и куфари с различна големина. Трябва да призная, обаче, че е много лошо качеството им. Ако една от бравичките се затваря или заключва, другата не може. Ако не е в това дефекта, те ще бъдат разкривени или ръждиви, или капакът не може да се затваря.

Нашите производствени предприятия трябва да обръщат по-голямо внимание на качеството на продукцията. Това изискват от тях клиентите.

Ганчо НИКОЛОВ
магазинер — гара Г. Оряховица

ДЕФЕКТИТЕ МОГАТ ДА СЕ ОТСТРАНЯТ

Работата ми като продавачка на текстилни стоки и често правените бележки от потребителите за качеството на тези стоки са ми дали възможност да констатирам редица несъобразности и дефекти в различните видове памучни платове.

Хасето 0·80 м произвеждано във ф-ка „В. Мавриков“ — Търново се пуска за продажба с незаловени и незатъкани жички, в по-къс фабричен метраж и с доста маслени петна. А ф-ка „Бачо Киро“ в Дряново тъче американа 0·80 м много рядък, а не плътно, каквото е желанието на клиентите. Освен това препоръката на клиентите е американът па бъде по-дебел. Това може да се каже и за ф-ка „Първи май“ в гр. Сталин, която още допуска оксфорда-каре и рае с много дефекти. Такива дефекти допускат и предприятията — бивше „В. Червенков“ — Габрово за зефир каре. „Асен Халачев“ — Плевен за американ 1·20 м. ширина.

Хубаво е тези недостатъци да бъдат отстранени.

Виолета АНГЕЛОВА
продавачка „Нармаг“ — 4 Търново

ЦВЕТОВЕТЕ ХУБАВИ—БОИТЕ ЛОШИ

Ние често виждаме пред витрините млади жени, очаровани от изложените копринени платове. Не рядко обаче, колкото голяма е радостта при закупуването на харесания плат, двойно по-голямо е огорчението, когато за късо време цветовете започнат да губят предишната си яркост.

Защо става тъй? Това най-вече се случва с продукцията на ф-ка „Дунавска коприна“ в Русе, но важи и за други предприятия.

Мара ДЕНЕВА

Изхождам от мнението на трудещите се

Като продавач имам широк допир с потребителите и познавам какво търсят да си набавят. Нещо повече, ежедневно изучавам нуждите им и се стремя да доставя в магазина всичко, което се търси. Но тук се натъквам на много големи трудности: асортиментът на вълнените и памучните тъкани, въпреки явния напредък от година насам, все още си остава твърде ограничен и се налага, воля-неволя, да връщам клиентите.

Ще си послужа с някои примери.

Трудещите се често питат за десенирани шаек-костюм и шаек-шинел. Но фабриките „Ангел Кънчев“ в Трявна, „Г. Чанков“ и „Г. Генев“ в Габрово произвеждат само в черно и синьо, което трудно се харчи. Ф-ка „Евтим Апостолов“ в Габрово тъче дамски рокли 28/1, които се харесват по качество, но са ограничени по цвят: липсва морско-синьо, бежево, вишнево, а хората го очакват. Дамските палта от вносни материали по 227 лв. метъра, производство „Ангел Кънчев“ също така са в малко цветове. Клиентите питат за цветове гри, бежево, но такива не се произвеждат.

На пазара няма достатъчно десениран в каре спортен — „Г“, който се работи във ф-ка „Г. Чанков“, а много се търси (сега му е сезона), плат за пардесюта в каре и пепит — производство на ф-ка „Г. Генев“, дамски щрайхгарни рокли дюс резедаво и кафяво по 36 лв. метъра — произведени от ф-ка „Евтим Апостолов“ и т. н.

Търсят се вълнени жакардови одеала в светли тонове, но ги няма, защото фабриките „Г. Генев“ и „Г. Чанков“ не ги пускат в тези цветове. Същото е и с памучните одеала в кафяв цвят, които се изработват от „Г. Генев“.

Не задоволяваме търсенето на трудещите се и с памучни платове. Ф-ка „Васил Коларов“ в Габрово ни предлага беден асортимент оксфорд-рае, бархет за мъжки пижами—рае 70 см. А те се търсят, защото са доброкачествени тъкани.

И с качеството има неблагополучия. Такъшаекът на ф-ка „Ангел Кънчев“ е много рядък и слаб. Хората го отбягват. Особено много грешки има в камгарните платове на „Г. Генев“ — дебели жици, които пречат при отрязване за костюм.

Мисля, че на ръководствата на производствените предприятия би помогнало, ако те по-често посещават нашите магазини и на място се убеждават в това, какво искат купувачите. Не е лошо представители на предприятията да организират по-често срещи с потребителите тук, при нас. Тези форми на масова работа, разбира се, не изключват още по-тесните връзки и с „Облекло и обувки“, което прави своите искания върху заявките, които ние даваме, изхождайки от мнението на трудещите се.

Бих искал да чуя мнението на хора от предприятията по повдигнатия от мен въпрос.

Досю ГОЛЕМАНОВ
магазинер-продавач при ГПК „Наркооп“ — Габрово

По-големи грижи за квалификацията на инженерно-техническите работници

Важно условие за непрекъснатото повишаване на производителността на труда е квалификацията на работниците, в това число и инженерно-техническите работници. Това обаче не трябва да се оставя само на тяхното съзнание. Необходима е организирана, системна и координирана дейност на администрацията, партийната организация, профорганизацията и останалите масови организации във всяко предприятие за повишаване квалификацията на инженерно-техническите работници.

Редица административно-технически ръководства от нашия окръг правилно схващат своето задължение и упорито работят в това направление.

Така например, под ръководството на администрацията и партийната организация, методическото бюро при ф-ка „Ненко Илиев“ в Севлиево още през първото тримесечие на т. г. организира курсове, в които инженерно-техническите работници и служители изучиха икономиката на предприятието, въпросите на планирането, на себестойността и др., които съставляват важни раздели от техпромфинплана.

Като повишават непрестанно квалификацията си инженерно-техническите работници от това предприятие имат възможност да отделят по-голямо внимание и на обучението на производствениците. Те застават все по-близко до тях в производството. Обсъждайки заедно на самите работни места появилите се трудности, в тях се зараждат много идеи за подобряване на технологическия процес, организацията на труда и други. Благодарение на непосредствената работа сред работниците, преди всичко машинният инженер Бекриев успя да подобри конструкцията на някои основни машини и да се усвоят нови производства.

Това спомогна да нарасне авторитетът на инженерно-техническите ръководители.

Резултатите след всеки курс за квалификация са много радостни. Част от работниците преминаха в по-горен разряд. Повиши се и средното изпълнение на нормите. Бракът в емайлния участък значително намаля. Работниците и инженерно-техническите кадри, опознали вече по-добре производствения процес, започнаха по-живо да се интересуват от качеството на продукцията и да дават рационализаторски и новаторски предложения. Заслужава да се отбележи ценният принос на химика Евтим Евтимов, който успя да създаде за пръв път у нас специална пластмаса с голяма издръжливост за изолация на проводниците.

Всичко това позволи на партийната организация, на профорганизацията, на научно-техническото дружество и на младежкото д-во по-успешно да разгорят социалистическото съревнование за изпълнение обещанията по призива на 25-те челни предприятия от София и Софийски окръг.

С голямо чувство на отговорност ИТР чрез научно-техническото дружество и профорганизацията се заеха с равкриване на допълнителните резерви, осигуряващи изпълнението на плана за второто полугодие на 1955 година.

Трябва да се отбележи, че тази творческа активност на инженерно-техническите кадри в това предприятие за повишаване квалификацията на целия колектив, за подобряване на производството и разгаряне на съревнованието са оценени правилно. Другарите инж. Русан Цонев, инж. Каназирев и химикът Евтим Евтимов са вече носители на значката на Министерството на електрификацията, а инж. Бекриев редовно получава званието „ударник“.

В Държавния мишинен завод в Габрово също се работи системно за повишаване квалификацията на инженерно-техническите работници. Тук през 1954 година бе проведен курс, в който се изнесоха 18 лекции пред 33 курсисти. През тази година курс завършиха 46 души. Пред тях се изнесоха 14 лекции на различни производствени теми.

Особено полезна бе за курсистите изнесената от инж. Драганов лекция: „Разработката на нормативи и типови норми“.

За повишаване квалификацията на инженерно-техническите работници се работи добре и във ф-ка „В. Коларов“ в Габрово. През тази година там се проведе курс с 40 души пред които се изнесоха 10 лекции. Бе разгледан и правилникът за ремонта на машините.

Подобни курсове системно се провеждат в Държавен завод за захар, ф-ка „Рекорд“, МТС, РЕУ „Северенерго“ в Г. Оряховица, ф-ка „Буря“ и ф-ка „Балкан“ в Габрово и други.

Но в някои предприятия, като „П. Денев“, „Еловица“, „Кап. дядо Никола“ в Габрово, „В. Коларов“ в Търново и други почти не се организират курсове за повишаване квалификацията на инженерно-техническите работници.

За отбелязване е, че в ДВЗ „А. Жданов“ в Дряново, където преди няколко години се работеше по-добре, тази задача сега е изоставена на по-заден план.

Голям дял за повишаване на квалификацията на инженерно-техническите работници и производствениците се пада и на научно-техническите организации. Редица научно-технически дружества по предприятия и научни отдели към градските ръководства разработиха и изнасят ценни доклади, провеждат обсъждания и консултации, които подпомагат слушателите в тяхната производствена практика.

За по-успешното изпълнение на плана за второто полугодие много научно-технически дружества и научни отдели си поставиха за задача да разработят нови въпроси, с които да издигнат на още по-високо равнище техническата култура на своите членове. Така например, научно-техническото дружество при ДМЗ „Червена звезда“ в с. Дебелец, Търновско предвиди да разучи въпросите за термообработката и новостите за получаване на качествени заварки.

Намират се обаче не малък брой научно-технически дружества, които недостатъчно подпомагани от градските ръководства и оставени без контрол от страна на партийните комитети, се насочват към въпроси, откъснати от производствените нужди на предприятията. Имайки предвид осъдителната небрежност, която някои стопански, партийни и профсъюзни ръководители проявяват към квалификацията на инженерите, техниците и производствениците, повече от наложително е да се огледа работата по този въпрос. Това сега, след Националното съвещание по промишлеността, строителството и транспорта, е още по-необходимо. За това задължава и приетото от съвещанието обръщение.

От срочното разрешаване на тази задача, зависи до голяма степен по-нататъшният подем на производителността на труда, по-нататъшното изпълнение на обещанията и подобряване благосъстоянието на трудещите се.

Христо ИВАНОВ
секретар на окр. ръководство на НТД-ва

Международен преглед

Фактите показват, че „духът на Женева“ не лесно си проправя път в международните отношения. Известни кръгове на Запад, заинтересувани от поддържане на международните ежби, продължават със сляпа упоритост да дърпат света назад в тинята на „студената война“.

Но фактите показват също така, че неотстъпната борба на народите за мир, демокрация и национална независимост всеки ден се увеличава с нови победи, въпреки твърдоглавието на защитниците на отречените от живота стари порядки.

КОЛОНИЗАТОРИТЕ ПРОТИВ ООН

Заседанието на Общото събрание на ООН на 30 септември ще бъде несъмнено отбелязано като едно от най-драматичните в историята на тази организация. На това заседание Общото събрание с 28 гласа срещу 27 и 5 въздържали се реши да включи алжирския въпрос в дневния ред на настоящата сесия, както бе предложено от 14 страни от Азия и Африка. В знак на протест френската делегация напусна заседателната зала, а на следния ден по нареждане на своето правителство отпътува за Париж. В изказването си след обявяване на резултата от гласуването водачът на делегацията Пине заяви, че Франция ще разглежда препоръките на Общото събрание относно Алжир като несъществуващи.

В подкрепа на френската делегация против включването на алжирския въпрос в дневния ред особено енергично се обявиха, както и трябваше да се очаква, представителите на държавите с колонии — Англия, САЩ, Белгия. Те единодушно застъпиха известната френска теза, че докато Мароко и Тунис са „протекторати“ — Алжир е „неразделна част от Френската република“, „продължение на Франция в Африка“ и поради това включването на алжирския въпрос в дневния ред било всъщност. . . „намеса във вътрешните работи“ на Франция.

Версията за „намеса във вътрешните работи“ на Франция сега широко се разтръбява от реакционния печат във Франция, който при това не пести нападките си срещу ООН и страните, които гласуваха за включване на алжирския въпрос в дневния ред. Такъв е тонът на писанията на реакционния печат и в другите западни страни. В същото време обаче редица буржоазни вестници трезво критикуват политиката на Франция в Северна Африка. Френският вестник „Фран тирьор“ смята, че алжирският въпрос не би бил поставен в дневния ред на Общото събрание, ако не се накърняваха правата на алжирците. А английският консервативен вестник „Йоркшир пост“ изтъква, че положението на Алжир като юридическа част на Франция е изкуствено и че смутовете в Северна Африка са от колониално естество.

Заедно с френските управляващи кръгове не по-малко обезпокоени от гласуването по алжирския въпрос са и управляващите кръгове в другите западни държави. Белгийският министър на външните работи Спаак — и не само той — изрази безпокойството си, че това гласуване поставя „в опасност солидарността на членовете на НАТО“, тъй като двама от тях не подкрепиха Франция: Гърция, която гласува „за“, и Исландия, която се въздържа.

Някои коментарии на западния печат обаче свидетелстват, че корените на това безпокойство са по-дълбоки. Лондонският вестник „Таймс“ негодува срещу опитите Уставът на ООН да се тълкува като. . . „обвинителен акт срещу колониалното владичество“. Вестникът пише: „Как може ООН да служи като форум за разискване на такива смътни идеи, като тези, които се влагат в понятието „антиколониализъм“?. . . Колониализмът не може да бъде така леко и безотговорно хвърлен в бъркотията на международни разисквания“. Други буржоазни органи се изразяват още по-ясно. „Европейските колониални среди — пише западногерманският вестник „Франкфуртер алгемайне“ — би трябвало да се опасяват, че вече е създаден прецедент, в резултат на който в бъдеще е възможно по всяко време да се организират международни разисквания във връзка със събития, станали в колониите“.

Ясно е от що се боят колонизаторите — от изваждане на бял свят на бодливия колониален въпрос. Колониалният въпрос обаче, за беда на колонизаторите, неотменно е поставен вече на дневен ред от самите борещи се колониални народи и „антиколониализмът“ отдавна вече не е „смътно понятие“, а неудържимо и победоносно движение, стигнало своя решителен етап — общонародната въоръжена борба.

ЗАКОНЕН АКТ НА СУВЕРЕННА ДЪРЖАВА

„Зловещи събития в Средния Изток“, „Над Средния Изток са надвиснали зловещи облаци“ — под такива и тем подобни „зловещи“ заглавия западният и особено американският печат шумно коментира търговската спогодба, сключена тези дни между Египет и Чехословакия, според която Чехословакия се задължава да достави на Египет военно снаряжение срещу памук, ориз и др.

Решението на Египет да си достави оръжие от социалистическа страна се окачествява като „правокационно и безотговорно“, „като „надпреварване във въоръжаването“ и „нарушаване на равновесието в Средния Изток“, като „заплаха на мира“. Американският вестник „Ню Йорк таймс“ бие тревога, че с тази сделка египетският министър-председател Насер, поради своята „неопитност и явна безотговорност“, отварял вратите на Египет за . . . нахлуване на комунизма. За отбелязване е, че всички тези упреци се отправят срещу Египет макар същевременно изрично да се признава, че всяка страна „има право да закупува оръжие оттам, където може да го получи“.

Поведението на западните управляващи кръгове в случая не е нито изненадващо, нито необяснимо. Както заяви Насер — Египет е решил да сключи въпросната спогодба след като САЩ, Англия и Франция са отказали да му доставят оръжие, ако не се присъедини към създадените от тях военни блокове, като в същото време усилено са въоръжавали Израел. Всъщност, както изтъква и Насер, при това положение в Средния Изток е налице не някакво „равновесие на силите“, а просто стремеж на западните държави да държат Египет „под свой контрол и господство“. Сега с мероприятията за засилване на отбраната си Египет прави решителна стъпка към укрепване на националната си независимост. Не без основание Насер окачествя решението на Египет да си набави необходимото оръжие от Чехословакия като „повратна точка в историята на Египет“. Оттук и тревогата на онези, които се домогват да увековечат господството си в тази част на света.

Западните държави не се поколебаха да упражнят открит натиск върху египетското правителство, за да го накарат да се откаже от спогодбата си с Чехословакия. С тази цел „светкавично“ отлетя за Кайро помощник държавният секретар на САЩ Алън. Според западния печат обаче, мисията на Алън е завършила с неуспех. За отбелязване е, че сега САЩ изявяват вече готовност да доставят оръжие на Египет . . . „без условия“.

Египетският народ и всички арабски народи и правителствата им, както изнася арабският печат, напълно одобряват постъпката на Египет като законен акт на суверенна държава.

НОВА ПОБЕДА НА ДЕМОКРАЦИЯТА

Така може да бъде окачествен резултатът от състоялите се на 29 август първи в историята на Индонезийската република парламентарни избори.

Наистина окончателни данни от преброяването на гласовете в трите хиляди острови на страната още не са получени. При това в 10 на сто от избирателните колегии изборите ще бъдат проведени едва след два месеца. Известните вече данни от преброяването на гласовете на повече от половината избиратели обаче предвещават и крайния резултат. Според съобщения на западни агенции, преброените към 6 октомври гласове се разпределят между четирите главни политически партии както следва: Националната партия — 7·3 милиона, мюсюлманската партия Нахлатул Улама — 6·2 милиона, Комунистическата партия — 5·7 милиона и партията Машуми — 6·1 милиона.

Тези цифри правят очевидно поражението на управляващата проимпериалистическа партия Машуми, поддържана от американските и холандските колонизатори. Мнозинството от индонезийския народ гласува за антиимпериалистическите партии — Националната партия на Састроамиджойо, партията Нахдатул Улама, която участваше в правителствената коалиция на Састроамиджойо и Комунистическата партия, която подкрепяше политиката на тази коалиция. Като се позовава на изказванията на един от водачите на партията на Нахдатул Улама, индонезийският вестник „Симпо“ предвижда възможността за съставяне на коалиционен кабинет от представители на Националната партия, партията Нахдатул Улама и Компартията.

Реакционното правителство на Харахап, образувано на 10 август след безуспешния опит за военен преврат, не можеше да не предвиди този резултат от изборите. Затова то се опита с всички средства да ги отложи за неопределено време, като същевременно предостави свобода на бандите Дар-ул-ислям да тероризират избирателите, като им пречат да се записват в избирателните списъци, да избиват хиляди мирни хора и опожаряват цели села.

Въпреки всичко индонезийският народ победи. И значението на тази победа толкоз по-ярко се откроява върху фона на условията, в които бе извоювана.

Изборният успех на демократичните сили в Индонезия е успех не само на индонезийския народ, но и на всички азиатски народи, които се борят за отхвърляне на колониалното иго — за всестранен мирен напредък и национална независимост.

Л. СПИРИДОНОВ

Из здравните учреждения в Търново

ПРЕДИ ВСИЧКО ЧОВЕКЪТ.

На снимката: Д-р Бъчварова и помощничката ѝ медицинската сестра Димова извършват преглед на малката Хрисима Велинова.

Ето ни в Държавната поликлиника в Търново.

Скромна селянка със замислено лице изкачва стълбите. Тя води за ръчичката русо момиченце.

— Казаха ни в стая №...

— Децата се преглеждат в детската амбулатория без да чакат — пояснява с вежлив тон млад, енергичен лекар.

Това е заместник главният лекар д-р Кушев. Той е навсякъде. Следи за работата на всяко отделение.

Често във вътрешната амбулатория се чуват леки стенания. Тогава шумът сред чакащите пациенти стихва. Гражданката С. Б. е застрашена от инфекция. Д-р Дребов ѝ прави на място пункция.

— Най-страшното мина. . . Готово. . .— казва той.

Неговите думи като че ли вливат освежителна струя в жилите на болната. На очите ѝ просветва, непринудена усмивка се появява на стегнатото ѝ лице.

При д-р Дякова влиза Ц. Д., работник-техник. Той страда от „порок на сърцето“. Добродушният поглед на лекарката облекчава болките. От няколко месеца той не е на работа, а от две години е под наблюдение. Д-р Дякова знае в подробности историята на заболяването на този работник. Тя констатирва известни подобрения.

На същото внимание са подложени и кръводарителите. Работничката Гиргина Михайлова, от „Хлебна промишленост“ вече пет години, на всеки 40 дни, редовно дава средно по 250 грама кръв. Преди всяко вземане я подлагат на основен преглед. Държи се много за здравословното ѝ състояние. И този път др. Михайлова може да даде кръв. Тя напуща кабинета със здраво, бодро чувство.

Ето и хирургическото отделение. Много са тук пациентите. Млада работничка от ф-ка „В. Коларов“ показва обелена длан Веднага ѝ се помага. По-тежък е случаят на селянката В. М. от Севлиевско. Докторът я преглежда внимателно, опипва болното място, разпитва подробно за страданията, интересува се за други страдания, търси корена на болестта. Накрай той предписва начин на лечение.

Така, от сутрин до вечер, всеки ден, Помага се на хората. Намаляват се страданията им. Увеличава се тяхната трудоспособност. Жизненост се влива не само в техните тела, но и в душите им. И всичко това. . . за човека!

Здр. Отчев

НА ОПЕРАЦИОННАТА МАСА

Събота, 8 октомври. Часът е 8. В операционната зала на Окръжната болница са д-р Церовски, д-р Георгиев, сестрите Илчева и Кръстева и санитарите Георги и Нотю. Вече 15 минути откак мият ръцете си със сапун и четки. Накрая ги дезинфекцират със сублимат.

— Готови ли сте? — пита тихо д-р Церовски.

— Почти съм готова — с лека усмивка отговаря сестра Кръстева.

— Тогава слагайте престилките и ръкавиците, а ти, Георге, иди за болните.

В операционната зала влизат спокойно тринадесетгодишно момиченце от Водолей и възрастна жена. Когато легнаха на операционната маса ги обхвана тревожно чувство, ала то не бе за дълго. Опитните хирурзи поведоха разговор с тях.

Интересно е да наблюдава човек оперирането. Само преди малко д-р Церовски се смееше, а погледнете го сега: цялото му внимание е съсредоточено на едно място. Ръцете му пипат спокойно и уверено.

— Как ти се струва? — се обръща той към мен. — Не е шега работа. Всяко движение, всяко посягане трябва да се обмисли. Тук грешката не се поправя лесно. Това е човешки живот. Трябва да се внимава.

Първите две операции минаха бързо. Те са леки — едната за апендицит, другата за тумор. Следващите две са по-сложни. На операционната маса при д-р Церовски и сестра Илчева идва М. К. от с. Ресен. Той е напуснал кооперативните поля, за да си направи операция за херния. От дясната страна операцията мина лесно, но от лявата, където преди 30 години му е правена подобна операция, положението е по-тежко. Тук трябва да се пипа по-бавно, още повече да се внимава. Д-р Церовски се вълнува, защото тази операция е правена от неговия професор във Виена, когато Георги е бил градинар там.

На другата маса при д-р Георгиев и сестра Кръстева идва млада жена, страдаща от слепване на червата. Тя е неспокойна. Студени тръпки лазят по тялото ѝ. С поглед жаден за живот, с умоляващ глас тя шепне:

— Другари, искам да живея, спасете живота ми. Кажете ми, ще живея ли?

Тези нейни думи пронизват сърцата. Упойката е направена. Започва самата операция. Тя е по-сложна. На помощ идват и други лекари. С напрегнато внимание следят всички движения на д-р Георгиев . . .

Днес има и други операции. Ето, влиза мъж, на когото е излязла бучка на бузата. Боли го силно. След него—възрастна жена, на която чрез операция присаждат плацента.

Всеки ден през операционната зала минават не по-малко от 10 души. Всеки ден на не по-малко от 10 души бива спасен животът.

В. Събев

В САНЕПИДСТАНЦИЯ

За Санепидстанцията в Търново знаят малко хора. Тя има различни отделения.

Да влезем в санитарно-хигиенното отделение.

— Да упражнява санитарно - хигиенен контрол, да ръководи околийските станции и да извършва научно-изследователска работа — така методично излага задачите му ръководителят на отделението инж. химик Ст. Николов.

В една от лабораториите работи др. Пелагия Томова. Тя изследва качеството на водите от хигиенна и водоснабдителна точка на зрение. Днес е посветила вниманието си на плачковските води.

В друга, лаборантката Йорданка Петрова съсредоточено изследва киселинността на бракно. На нея не е позволено да губи дори минути. Думата ѝ чакат и за качеството на хляба, произвеждан в хлебопекарниците на гр. Търнозо, и за годността на предложения на Н-ското поделение мармелад, и пр.

Разбира се, всички служители не са в лабораториите.

— Ние трябва по-често да бъдем във фабриките, в заводите — оправдавайки отсъствуващите си другари, говорят останалите.

В дясно е бактериологичното отделение. Там с тъга е установено туберкулозно заболяване на бъбрек. В хелминтологичното отделение лаборантът Ст. Бъчваров изследва кръв от маларичен. А мозъкът на д-р Маринова е изцяло окупиран от мисълта — как да се засили борбата с глистните заболявания, зачестили напоследък.

Къкъв високо хуманен дълг изпълняват тези хора, мълчаливо и незабелязано! Напускаш ги и си мислиш: Значи на тях дължим сигурността, с която влизаме в ресторантите, в хлебопекарниците, спокойствието, с което точим вода. . .

Д. Панайотов

☆

На зъболекарския стол

На снимката: Зъболекарката Кокалова с помощничка сестра Попова от окръжната стоматологическа поликлиника пломбират зъб на Кунка Митова.

На зъболекарския стол в хирургическия кабинет е седнала гражданката Б. М. По кожата ѝ пълзят леки тръпки. Сегиз-тогиз потреперват пръстите на ръката ѝ. Колко ли време е търпяла болестното състояние на венците си, докато се реши да бъде оперирана! Все пак тя е спокойна. Хирургът е успял да я убеди преди това, че операцията ще бъде успешна, че всичко ще мине безболезнено.

Оперира д-р Никола Дамянов, при асистентството на д-р Здравко Николов и прислугата на сестра Попова. Със сигурни и верни движения на ръката д-р Дамянов прави два странични разреза на венеца в долната челюст, забръща отрязъка надолу и започва да отстранява размекнатата кост. Завършекът слага иглата, с която опитният хирург зашива рязанията. Седем пъти минава тя отвън в устната кухина между всеки зъб, 40 минути операция.

— Боли ли? — пита д-р Дамянов.

— Не! — промълвят едва набръчканите и безчувствени от упойката устни на пациентката.

— Аз нали ви казах — доволно, като че на себе си шепти той.

Последният пробод с иглата е направен. Копринените конци затягат разрязания венец. С това успешно е завършен първият етап от лечението. След 6 дни конците ще бъдат махнати, а след това разклатените зъби — хвати в шина, ще удължат живота си по-дълго време.

— Готово — осведомява пациентката д-р Николов.

Тя става бодро. Като че нищо не е имало.

— Искам да ви предупредя — дава следоперационните си наставления д-р Дамянов, — че като мине упойката ще почувствувате известна болезненост. Иначе не може, месо рязахме от вас. Но да не се изплашите, това ще е нормално явление. Аз ще ви предпиша едни прахове за обезболяване. Два часа няма да се храните, а след това ще употребявате мека храна. Утре елате на контролен преглед!

Пациентката се сбогува и с чувство на благодарност и облекчение напуска хирургическия кабинет.

* * *

През този ден в различните отделения на стоматологическата поликлиника: детско, терапия. ортопедия и хирургия, преминаха 89 пациенти. На едни бяха извадени болни зъби, на други поставени пломби, на трети корони, мостове и др. И всички те получиха качествена медицинска помощ.

Н. Евтимов

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

НЕДЕЛНИЯТ СПОРТЕН ДЕН

През завчерашния неделен спортен ден преобладаваха най-вече футболните прояви. В Търново се срещнаха футболните отбори на урожайци от с. Никюп и с. Каранци за купата на ОК на Отечествения фронт. Мачът завърши с 3:2 за отбора на Никюп и той стана носител на купата.

На стадиона на Дома на офицера се състоя твърде интересна среща между отборите на задругата „Пренос-превоз“ — Търново и задругата „Пренос-превоз“ — Пловдив. Пловдивчани поведоха играта през първото полувреме с 1:0. Второто полувреме обаче, в играта се получи поврат и мачът завърши 5:2 за търновци.

В с. Драганово, Г. Оряховско се състоя футболна среща между местния „Урожай“ и „Урожай“ при МТС — Павликени. В този квалификационен мач павликенци победиха с резултат 1:0. Втората предстояща среща ще определи кой от двата отбора ще влезе в „Б“ окръжна група.

За купата на ОС на БСД в с. Ресен, Търновско се срещнаха местният „Урожай“ и „Урожай“ в П. Тръмбеш. Мачът завърши с резултат 2:1 за отбора на Ресен.

През изтеклата седмица сборен окръжен отбор на ДСО „Урожай“ се срещна с други отбори на страната в с. Оризово, Чирпанско за републиканско селско първенство по баскетбол, което става под шефството на в. „Земеделско знаме“. Отборът се класира на осмо място в страната.

В Г. Оряховица се срещнаха футболните отбори на местния „Динамо“ и „Червено знаме“ Видин. И от двете страни не бе отбелязан гол.

(5)

Превод: Вс. ПУРЕЛ

Но затова пък в съседната библиотека той прочете по кориците наименованията на такива книги, каквито никак не очакваше да намери в библиотеката на контраразузнавача. Това откритие породи у лейтенанта чувство на още по-голямо уважение към майора, макар той и без това да бе чул за него много интересни неща.

— Надявам се, че са ви запознали вече със заданието, Дмитрий . . . — Ершов се запъна, припомняйки си бащиното име на Малиновкин.

— Наричайте ме просто Митя — предложи Малиновкин, като се усмихваше все така смутено.

— Съгласен съм — на свой ред се усмихна Ершов, разглеждайки внимателно атлетическото телосложение на Малиновкин. По всичко личеше, че младежът е добър спортист. — Та, Митя, запознати ли сте с нашето задание?

— Да, в общи черти, другарю майор. . . Извинете — Андрей Николаевич.

— Значи така: утре сутринта ние потегляме — аз с такси, вие с автобус. Срещаме се във влака във вагона с купета. Там ние „случайно“ ще станем съседи и „ще се запознаем“. Аз ще изляза „Мухтаров Таир Александрович, работник на Алма-Атинския исторически музей, който отива в научна командировка в Аксакалск“. Вие ще ми се представите за млад железничар, отиващ на строежа на железопътна линия. Фамилията и името си няма смисъл да изменяте. Само че каква специалност да ви подберем?

— Телеграфист или дори радиотелеграфист — подсказа Малиновкин. — Тази специалност добре ми е позната.

— Това е отлично! — съгласи се Ершов. — Аз ще позвъня по-късно и ще ви изпратят съответно удостоверение. Е, а сега да вървим да обядваме, пък и с куфара ви ще се заемем: ще го разговарим малко.

—Какво ли има да го разговарваме, Андрей Николаевич? — учуди се Малиновкин. — В него е радиостанцията. А от личните вещи само най-необходимото . . .

СПЪТНИЦИ

Целия път от Москва до Куйбишев Ершов и Малиновкин играеха на шах. Те по нищо не изпъкваха сред останалите пътници — хора от най-разнообразни професии и много национности. Майорът бе с дълга свилена риза, опасана с тънко кавказко коланче с множество сребърни плочки, на главата му — татарска шапчица. Лейтенантът остана със същото онова облекло, с което пристигна вчера при Ершов.

Техни съседи в купето се оказаха две възстари пенсионерки. Макар по вид жените да бяха безобидни, за Ершов и Малиновкин те излязоха доста опасни спътници, и двете бяха много любопитни и безкрай задаваха въпроси. За да обуздае отчасти тяхната любознателност, Малиновкин, представил се за телеграфист, започна виртуозно да им демонстрира своята техника, като изчукваше с невероятна скорост съчинените в момента текстове. От шума, вдигнат от този ентусиазист на телеграфното дело, старците изпървом си затуляха ушите, а подир си намериха в коридора по-подходящи събеседници.

Използувайки това обстоятелство, разузнавачите можеха да разговарят без пречки. Ершов наистина считаше за по-благоразумно да не говори за работата си, но Малиновкин не можа да се удържи да не попита за някаква подробност. От всичко най-вече го интересуваше самият Ершов.

— Завиждам ви, Андрей Николаевич — шепнешката говореше той, като гледаше полегато вратата на купето. — Ловко заловихте фашистките шпиони в Прибалтика. У нас във военната школа дори специални занимания се провеждаха въз основа на вашия опит . . .

На майора се налагаше да спира възторжения лейтенант.

— Забранявам ви сега и занапред да разговаряте на тази тема — укорно клатеше глава той. — Що се отнася до работата по телевизионния шпионаж, то го разплетох не аз, а Астахов. Ето кой е действително талант!

— Повече няма за това, Андрей Николаевич — обеща Малиновкин, гледайки с умоляващи очи Ершов. — Само че нали и вие помогнахте на Астахов да разнищи това дело? Нима това не е истина? И за вас лично разправят как вие . . . Е, добре, край! Повече за това нито дума!

В Куйбишев, за голяма радост на Малиновкин, старците най-сетне се „разтовариха“. Те топло се сбогуваха със своите спътници, благодариха им за компанията и помолиха Ершов-Мухтаров за алма-атинския адрес, за да се отбият някога при него за плодове, които той така хвалеше през целия път.

Освободените места тутакси бяха заети от двама млади хора в железничарска униформа. Върху китела на единия от тях имаше пагони на техник-лейтенант.

— Надалеч ли пътувате, млади хора? — ги запита Ершов.

— Надалеч, чак до Перевалск—отговори момъкът без пагони.

— До Перевалск? — възкликна Малиновкин. —И ние за там—спътници, значи!

— А вие защо натам, ако не е тайна?— отново попита Ершов.

— За работа. Заплатите там са добри на строежа на железопътната линия — усмихвайки се иронично, отговори все същият момък.

Другият, с пагоните на техник-лейтенант, го погледна сърдито:

— Стига си се преструвал на интересчия! . . . Машинисти сме ние — обясни той. — Аз съм машинист, а този е моят помощник. По-рано работихме на клона Куйбишев-Хидрострой. А сега на новия строеж сме вече втора година. От отпуск се връщаме.

— Ние въобще сме там, където е най-трудно — с все същия насмешлив тон забеляза помощникът на машиниста. — Това аз не от себе си; неговите думи повтарям! — кимна той към машиниста.—Мене главно заплатата ме прелъстява.

— А вие знаете ли, млади човеко, как научно се нарича това? — изведнаж сърдито изговори Малиновкин и лицето му стана необичайно сурово. — Цинизъм се нарича!

— Та вие, какво, сериозно ли приехте думите му? — смутено се усмихна машинистът. — На ударен се прави той. Да не мислите, че съм го умолявал да тръгне с мене в Средна Азия? Хич дори не съм и мислил — сам се помъкна. А за заплатата — та ние на Хидрострой и повече сме припечелвали.

Ершов разбираше от хора и даже по външен вид рядко се излъгваше в душевните им качества. Машинистът веднага му харесва. Имаше у него нещо общо с Малиновкин, макар външно те и да не си приличаха.

— Е, какво, хайде да се запознаем — весело каза Ершов и подаде ръка на машиниста; — Мухтаров Таир Александрович, научен работник от Алма-Ата.

— Константин Шатров — представи се машинистът и кимна към помощника, — а това е Рябов Фьодор.

Няколко часа по-късно, когато влакът вече приближаваше до Ишинбаев, спътниците заедно се навечеряха и изпиха донесената от Рябов половачка. Беседата тръгна по-живо, по-откровено. Железничарите така бяха увлечени от разказите за своята работа и своите планове, че нито веднаж не запитаха за намеренията на спътниците, от което те бяха извънредно радостни. „Това не са бабички-пенсионерки — помисли Малиновкин. — Самите те имат за какво да разкажат. . .“

Железничарите между това, като поприказваха известно време за работата, незабелязано преминаха към интимни теми. Говореше впрочем главно Рябов. Шатров се опита на няколко пъти да пресече другаря си, но после само махна с ръка.

— Е, разбира се — философствуваше Фьодор — ние тръгнахме за Средна Азия заради главния ни принцип — само напред! Това е така да се каже, идеологическата основа, но имаше и още една движеща сила — любовта. — Да-да! Не се смейте. . . Няма защо да ме блъскаш в ребрата, драги Костя. Тук всички сме си свои и не си струва да се стесняваш. Пък и после — що за тайна е това, щом я знае едва ли не цялата Куйбишевска железопътна линия. На новото място като че ли от това също не се получи секрет. . .

Рябов казваше всичко това със сериозен тон, но за Ершов беше ясно, че той просто се щегува с приятеля си.

— Така, значи — продължаваше Рябов; — имаме тук ние една такава девойка — пътен инженер Олга Василиевна Белова. Хубавица! В това отношение можете на моя вкус да разчитате. Отначало тя работеше заедно с нас на участъка Куйбишев-Хидрострой, а после я прехвърлиха на нов строеж в Средна Азия Разбирате ли сега, кое още ни помъкна на новия строеж? . . . — Той се усмихна и добави: — „Нас“, това аз само тъй казах, понеже стана дума. Помъкна се главно Костя.

— Глупости дрънкаш! — не на шега най-сетне се разсърди Шатров. — Има при нас инженер Белова — това е вярно. Харесва ми тя — това също няма да крия. Но всичко останало е бабини деветини!

Ершов с удоволствие слушаше своите спътници и неволно помисли, че той не изпълни намерението си да играе ролята на наглия, самоуверен Мухтаров от момента на качването във влака, не му се искаше да падне пред очите на тези честни съветски хора.

ЖАНБАЕВ ПРОМЕНЯ АДРЕСА

В Аксакалск Шатров и Рябов трябваше да сменят влака — до Перевалск следваше да пътуват с местен влак.

— Е, а вие, другарю Малиновкин? — попитаха те Дмитрий. — С нас ли сте?

— Ами как! — горещо възкликна лейтенантът.

Железничарите се простиха с Ершов-Мухтаров и отидоха при билетните гишета на местните влакове. А Ершов без да бърза се отправи към гардероба за пазене на носимия багаж, като тревожно мислеше за това, как ще се удаде на Малиновкин да изостане от спътниците си.

(Следва)

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“—Търново, ул. „Васил Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор—24-58; зам. гл. редактор и секретар—25-26; отдели—24-59 и 25-27; кореспондентски отдел—31-41 и домакинство и канцелария 32-59
ПЕЧАТ: Държ. печатно предприятие „Димитър Найденов“ — Търново, ул. „Васил Левски“ № 13, тел. 24-89.